

26/01/2009

26/01/2009

Na tomto místě bylo dne 19. prosince 1944 zákeřně
zastřeleno pět členů posádky amerického bombardéru B-17-Léta-
jící pevnost, č.42-97739 (první pilot-por.Woodruff J. Waren,
druhý pilot-por.Donald L. Hart, navigátor por.George D. Ma-
yett, radiista serž.Frank Pinto, střelec serž. Joseph Cox)
~~xxxxxxxxxxxx~~ během jejich deportace do zajetí.

Jejich letadlo muselo pro popuchu dvou motorů nouzevě
přistát poblíž vesnice Dolní Dvořiště.

Five members of the crew of the B-17 Flying Fortress
No.42-97739 (first pilot- Lt.Woodruff J. Waren, second pilot-
Lt.Donald L. Hart, navigator-Lt.George D. Mayett, radio-
operator-Sgt.Frank Pinto, shooter-Sgt. Joseph Cox) were
shot down insidiously on nineteenth December 1944 on this
place during their deportation to captivity.

Their plane made an emergency landing near to village
Dolní Dvořiště because of a malfunction of two engines.

26/01/2009

2009
10/26

26/01/2009

26/01/2009

Dolní Dvořítě 9.12.1944 – na poli u „Šibenického vrchu“ nouzově přistálo bombardovací letadlo B-17G 15. letecké armády USA, 20. peruté se zbývajícími 5 členy posádky.

Following one of the minor, secretory post-war trials, one official Franz Strassner gives the guillotine on December 10, 1945, for ordering the execution of two downed American fliers.

Poprava vraha amerických letců u osady Zdky - Franze Strassera, 10.12.1945.

**K nouzovému přistání amerického letounu B-17G Flying
Fortress s/n 42-97739
u Dolního Dvořiště dne 9.12.1944.**

Příběh posádky, který se začal psát 9. prosince 1944 na letecké základně 2. bombardovací skupiny 15. letecké armády USAAF v jihoitalské Amendole po sedmé hodině ranní.

Na ten den naplánoval operační štáb americké 15. letecké armády ofenzivní misi proti strategickým cílům, nacházejícím se na území okupovaného Československa a na území nacistického Německa a Rakouska.

Vedením impozantního seskupení leteckých sil bylo pověřeno 5. bombardovací křídlo se svými šesti skupinami, které mělo zaútočit na moderní rafinerii Sudetenlandische Treibstoffwerke AG, ležící nedaleko severočeského Mostu – dnes Chemopetrol Litvínov v Záluží u Mostu. V ranních hodinách vzletlo z jihoitalských základen 216 bombardérů B-17G Flying Fortress, v oblasti města Sansego se seskupilo do přeletových formací a letem přes Jaderské moře, území bývalé Jugoslaviie a Rakouska se dostalo až k výchozímu bodu, kterým byla obec Hroznětín v západních Čechách. Zde se jednotlivé formace přeskupily a postupně nalétávaly na cíl. Vlivem počasí i přes použití radarů však cíl nebyl spolehlivě nalezen a proto bylo rozhodnuto bombardovat náhradní cíl, kterým byly letecké závody a seřadovací nádraží v bavorském Regensburgu.

Součástí 5. bombardovacího křídla byla i 2. bombardovací skupina o síle 36 letounů, která letěla ve druhé vlně na druhé pozici. Skupinu vedl její velitel plukovník Coulen, letící v čele devíti letounů od 96. perutě. Deset letounů 49. perutě vedl poručík Rigby, který se však pro mechanické potíže musel předčasně vrátit a jeho místo zaujal poručík Buhler. Další desíť bombardérů od 429. perutě vedl poručík Falkenstern a svaz skupiny uzavíralo osm letounů od 20. perutě vedené poručíkem Warrenem v letounu B-17G Flying Fortress seriového čísla 42-97739. Na palubě tohoto stroje, vyrobeného v licenci ve třicátém výrobním bloku u letecké firmy Lockheed Vega Aircraft Corporation v kalifornském městě Burbank byli tyto letci:

Pilot 1/Lt. Woodruff J. Warren, který pocházel z města Hyattsville ve státě Michigan. Pro něho byla tato mise předposlední. Po posledním, 50. letu se měl vrátit zpět do USA ke své rodině.

Druhý pilot 1/Lt. Donald I. Hart z Belmontu ve státě Massachusetts

Navigátor 1/Lt. Burke W. Jay z města Palmyra ve státě New Jersey
Bombometčík 2/Lt. William Jolly z Houghtonu ve státě Michigan.
Operátor palubního radaru 2/Lt. George D. Mayett z Dunkirku ve státě New York

Palubní mechanik a střelec T/Sgt. Frank Pinto z Texasu
Radista a střelec T/Sgt. Warren Anderson z Floridy
Obsluha bočních kulometů: S/Sgt. Joseph A. Cox a S/Sgt. Ralph E. Henry, oba z Alabamy

Střelec zadní střelecké věže: S/Sgt. Benjamin J. Sheppard z Bridgetonu ve státě New Jersey

Letec B.J. Sheppard a štábní seržant R.E. Henry letěli svoji poslední padesátou misí, po které se měli vrátit zpět do Spojených států ke svým rodinám.

Po předchozím neúspěšném pokusu o nalezení rafinerie u Mostu se 2. bombardovací skupina objevila nad bavorským Regensburgem. Pouze sedmnácti letounů skupiny se podařilo identifikovat cíl a svrhnout pumový náklad. Zbývající letouny cíl nebyly schopny identifikovat a letěly nad další náhradní cíl, kterým byly zbrojní závody a nádraží v Plzni. Americké prameny uvádí, že Plzeň byla nalezena a bombardována, ale dnes již víme, že tomu tak nebylo a že byl bombardován zcela jiný cíl, pravděpodobně ještě v Bavorsku, nebo Rakousku.

Nad jednou z uzavěr protiletadlového dělostřelctva byl střepinami explodujících granátů zasažen jeden ze čtyř motorů letounu, pilotovaného poručíkem Woodruffem Warrenem. Stroj vypadal z formace a se ztrátou výšky začal zaostávat. V oblasti Českého lesa se pilot 1/Lt. Warren radiem spojil s pilotem sousedního letounu a sdělil mu potíže, kterým je stroj č. 739 poškozen. Současně uvedl, že pokud se mu nepodaří stabilizovat výšku, pravděpodobně se mu nepodaří přelétnout rakouské Alpy a bude muset nouzově přistát.

Tak se také stalo. Udržet výšku se nepodařilo, neboť další motor ztrácel tah a proto dal velitel posádce pokyn, aby urychleně opustila na padácích palubu stroje. Po soustředění většiny členů posádky u bombové šachty jako první vyskočil navigátor Burke W. Jay, který nejvíc trpěl nedostatkem kyslíku. Po něm následoval Ralph Henry a vzápětí i Warren Anderson, Benjamin Sheppard a bombometčík William Jolly.

Poškozený stroj se dostal pod kritickou výšku pro seskok na padáku a pilotovi nezbylo, než nouzově přistát se zraněním padáčkem. Letoun se

26/01/2009

zbývajcími pěti členy posádky dosedl na pole v severním výběžku Šibeničního vrchu u Dolního Dvořiště.

Nouzové přistání amerického letadla neušlo pozornosti obyvatel a krátce po přistání je o události informována četnická stanice v Dolním Dvořišti. Odtud je informována policejní stanice v Kaplici, která neprodleně informovala úřad zemského rady a úřad krajského vedoucího NSDAP. Velitel kaplické policie Lindemeyer, Kreisleiter NSDAP Strasser i zemský rada Leitsmann okamžitě vyjeli na místo události. Mezitím byli zadrženi tři letci, kterým se podařilo včas vyskočit na padáku. Ti byli ihned internováni v kaplických kasárnách. Benjamin Sheppard měl více štěstí. Bez potíží dopadl na zem v okolí Kamenišť (v okolí Všeměřic) a po třech hodinách namáhavé chůze v hlubokém sněhu se rozhodl pro zajetí. Ve Štědrkově zaklepal na dveře jedné s usedlostí (rodiny Hansbauerů), kde dostal najíst, napít, mohl se ohřát a počkal zde až bude zajat.

Poslední z letců, který opustil palubu na padáku byl bombometěik Wiliam Jolly. Přistál na zem u osady Sv.Kámen, krátce po dopadu byl zastřelen a jeho mrtvé tělo zahrabáno nedaleko místa vraždy. Podle poválečného vyšetřování byl za pachatele vraždy označen nacist Josef Witzany, tehdejší starosta obce Tichá. Byl na něho vydán zatykač, ale nepodařilo se ho dopadnout.

Tragický osud pěti letců, kteří nouzově přistáli u Dolního Dvořiště se začal naplňovat v okamžiku, kdy na místo události přijel policista Lindemeyer a po něm Franz Strasser. Špeditér Josef Pusch, který tudy projížděl se svým nákladním automobilem, musel z příkazu Lindemeyera udělat na korbě nákladního automobilu místo a po prohlídce vraku letounu muselo pět amerických letců nastoupit na korbu Puschova vozidla. Cestou do Kaplice nedaleko obce Zdíky kolona zastavila, letci museli vystoupit a bezprostředně potom byli zastřeleni. Tři zavraždil Karl Lindemeyer a dva Franz Strasser. Mrtví letci byli vysvlečeni z leteckých kombinéz a na okraji pole u staré cesty zahrabáni do sněhu. Až druhý den po vraždě byla těla zavražděných pilotů zakopána vojáky z kaplických kasáren.

Vražda však nezůstala utajena. Krátce po spáchání zločinu se na místě objevila jistá Anna Weberová s dcerou, která viděla mrtvé americké letce a pověděla to dále. Pozdě odpoledne kolem 17. hodiny tudy procházel poštovní poslíček z Kaplice p.Novotný, který při zpáteční cestě ze Zdíků, kam doručoval telegram, uviděl množství krvavých stop a navržený, krví zbarvený sníh na zabítych letcích.

Zločin, spáchaný na zajatých amerických letcích nezůstal nepotrestán. Po obsazení části českého území jednotkami americké armády spáchal jeden z vrahů Karl Lindemeyer ve svém kaplickém bytě sebevraždu. Druhý z vrahů nacist a krajský vedoucí NSDAP Franz Xaver Strasser byl dopaden při pokusu o útek do Bavorska a předán americkým justičním orgánům, které ho uvěznily v Dachau (bývalém koncentračním táboře). Dne 24.8.1945 byl zahájen soudní proces a pod tíhou důkazů, uvedených svědky Josefem Puschem a Johanem Reichlem, Lindemeyerovým řidičem, byl uznán vinným a odsouzen k trestu smrti oběšením. Trest byl vykonán 10.12.1945.

Údajný vrah Wiliama Jollyho, bývalý starosta obce Tichá nacist Josef Witzany nebyl nikdy dopaden. Má se zato, že krátce po skončení války utekl do ruské okupační zóny v Rakousku, kde jeho stopy zmizely.

Těla amerických letců, zavražděných u Zdíků byla americkými vojáky v červnu nebo v červenci 1945 exhumována a převezena na budovaný vojenský hřbitov pro padlé americké vojáky do Francie. William Jolly, zavražděný u Svatého Kamene byl exhumován dne 13.listopadu 1946 a převezen tamtéž.

Zpracoval: Hynek Šandera, říjen 2004

Grafická úprava: ing. Martin Honetschläger

Použité prameny:

Jan Mahr: Zpracovaný projev k událostem z 9.12.1944 u příležitosti odhalení pamětní desky, Miroslav září 2004

Fotodokumentace: archivní snímky poskytl ke zveřejnění p.K.Affenzeller, Freistadt/Austria

26/01/2009